

Wässimus lippus lastele peale enne fui senna weeslangemisele said, kus kolm jõgge kolko jooksid. Wöeras imustas veel kaugemale minna ja mõnda muud kenna lohta näha sada, agga se olli rohkest päwa tee ja laste jõad ei kannud enam temale; sellepärrast lubbas ta neile veel **12** koppikad öbbedad kui lapsed oma koera temale teejuhiks annasid. Se kaup paari laste süddamed koorma, nemad ollesid kül hää meelega raha teenind ja uskusid ka et nende koer üks taggasid oskas, agga eis wöinud nisama ölopsaste wöeras koeraga ärra minna. Sellepärrast ütles Luisa karilikult: kes teab kas koer teiega üksi läheb kui meie maha jäme? „Meie wöime esitels latsuda“ — ütles wöeras: „agga raha ei wöi minna enne teile anda tunni ma näha saan, kas koer mind maha ei jäatta. Lapsed olid selle kaubaga rahul ja wöeras alkas koeraga miñema. Kui Luupluup näggi et Lapsed istuma jäid lippas ta nende jure tagasi, lakkus wingudes nende lässi ja silmi, lipputas sabba, hauskus ja joostus siis jälle röemsal meelet wöera eel eddas, tunni ta wiimaks laste silmisist ärra kaddus. — Nüüd läks laste südda korruga arraks, nemad alkasid kartma et koer ennam tagasi ei tulles. Rabetsedes kaebasid nemad teine teisele wessiste filmadega oma ädda, tunni nad wiimaks suure murrega lode poole töötasid, Tee peal pikkas neid veel Niggulas, kes kohe ärra mõistis kuho koer olli läinud. Et nemad kül ühe essa rahaga endale leiba otsnud siiski ei maitseend neil suutäis, maid

nemad istusid nisama kurbdusses ukse lärwel kui eile öhtu pärrast issa matmis. Aktsisele kostis röemus koera haukumine nende körwu ja nattukeste ajja pärrast olli Luupluup nende jures; temal olli pabberist töölike paesaga ümber kaela ja pabberi sees tingitud tee juhatamise ind. —

Mõnda olli Jumal waestee lastele foggemata selwateed juhatann; ja aega möda sainad nemad ja nende tarf koer kõigile Alpeni rändajadele ni tuttawakes, et enamist iggamees nende koera teejuhiks wöttis. Selle önne ille tõusis teisse teejuhtide süddames laddedus. Lapsed saatid ni kaugel kui nende joud ulatas; kui enam ei jätsand siis läks Luupluup üksi eddas ja tuli öhtu jälle tagasi, iggakord teenitud raha weike kottiske sees, mis siddemega tema kaela ümber koidetud. — Mõne näddala pärrast olid lapsed ni paljo taggawarra korjanud et wöösid ühe kensi risti issa aua peale, panna. Iggakord kui nemad quale läksid tulli neil meeles, mis suurt önne issa neile koera läbbi olli saatnud. Üks riklas Inglismaherra, kes sel korral Alpeni mäggedel rändas, pakkus lastele seitsekümmend-wiis rubla öbbetad, agga lapsed ei raatsind oma leiva-perrimeest ärra anda. Niggul, kes sedda kauplemist kuulis, wöttis kurja nõu ette, koera marrastada ja Inglasele falli inna eest mida. Agga kui tema warglaase kombel koera pärri, ma tulli, näitas Luupluup temale ni wallusalt hammas, et ta mitto näddalad teejuhataja ametid ei